

Dato: 11. juni 2009
J. nr.: 2009/7011-41
Sagsbeh.: CGP

Ved e-mail af 28. maj 2009 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet Flygtningenævnet om bidrag til besvarelse af spørgsmål 149 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til integrationsministeren den 27. maj 2009.

Flygtningenævnet kan i den anledning oplyse følgende:

Flygtningenævnet behandler klager over Udlændingenservices afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Det er en betingelse for opholdstilladelse efter § 7, at udlændingen efter en konkret og individuel vurdering må anses for at være i risiko for forfølgelse eller overgreb.

Flygtningenævnets kompetence er begrænset til at tage stilling til asylrelevante spørgsmål, det vil sige den individuelle risiko for forfølgelse eller overgreb. Det falder således uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om en udlænding, der ikke opfylder betingelserne i udlændingelovens § 7, kan gives opholdstilladelse af andre og mere humanitært prægede årsager. Det gælder også, hvor de generelle forhold i udlændingens hjemland er usikre – f.eks. på grund af tilfældig, generaliseret vold – men hvor udlændingen ikke opfylder betingelserne i § 7.

Det fremgår således af bemærkningerne til udlændingelovens § 7, stk. 2, at der ikke vil kunne meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen, alene fordi der i et bestemt land hersker kaotiske forhold. Det fremgår endvidere, at den omstændighed, at der i et land hersker generelt dårlige forhold, herunder borgerkrigs-lignende tilstande, eller at den pågældende af sociale, uddannelsesmæssige, helbredsmæssige eller lignende grunde er dårligt stillet, ikke skal kunne begrunde opholdstilladelse efter bestemmelsen.

Hvis Flygtningenævnet meddeler afslag på asyl, skal nævnet samtidig tage stilling til, om ansøgeren, hvis denne ikke udrejser frivilligt, kan udsendes af Danmark. Der er således ved et afslag på asyl, hvoraf det fremgår, at ansøgeren kan udsendes tvangsmæssigt, tillige taget stilling til, om ansøgeren risikerer asylrelevant forfølgelse ved en tvangsmæssig udsendelse af landet.

Flygtningenævnet træffer afgørelser på baggrund af den enkelte asylansøgers forklaring om sit asylmotiv sammenholdt med de til enhver tid foreliggende baggrundsoplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland.

UNHCR's anbefalinger vedrørende behandlingen af asylansøgere fra Irak er af generel præget karakter og er ikke retligt bindende for Flygtningenævnet. Anbefalingerne indgår imidlertid som et væsentligt element blandt andre i nævnets samling af baggrundsoplysninger, når der foretages en konkret og individuel vurdering af den enkelte sag. Nævnet har i sin praksis vedrørende asyl-

ansøgere fra Irak ikke fundet, at de generelle forhold i landet i sig selv har kunnet føre til opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Noget andet er, at oplysninger om generelt vanskelige sikkerhedsforhold i hjemlandet indgår som et element i nævnets konkrete asylvurdering, og efter omstændighederne kan tale for, at ansøgeren opfylder betingelserne for asyl. Det kan i den forbindelse oplyses, at Flygtningenævnet i 2008 gav asyl til 101 irakiske statsborgere svarende til en omgørelsesprocent på 59 %.

Flygtningenævnets praksis for anvendelse af baggrundsoplysninger, herunder UNHCR's anbefalinger, er i overensstemmelse med praksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Der kan herved blandt andet henvises til dom af 17. juli 2008 i sagen NA. mod UK (Appl. 25904/07).

Tilsvarende gælder for så vidt angår nævnets vurdering af den generelle sikkerhedssituation i Irak. Der kan herved henvises til dom af 20. januar 2009 i sagen F.H. mod Sverige (Appl. 32621/06). Sidstnævnte dom er dog endnu ikke endelig, idet klageren har søgt sagen indbragt for Storkammeret.

For yderligere oplysninger om Flygtningenævnets baggrundsoplysninger og praksis vedrørende Irak kan henvises til Flygtningenævnets hjemmeside, www.fln.dk.

Med venlig hilsen

B.O. Jespersen